

PRAKSISOVERSIGT · VEJDIREKTORATET

Praksisoversigt over Vejdirektoratets klagekompetence – klagefrist, klageberettigelse og genoptagelse

Vejdirektoratets tre adgangsfilter: afgørelsesbegrebet, klageberettigelse og 4-ugersfristen

Version 1 Opdateret 16. jul. 2026 83 afgørelser · 2018-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten behandler de tværgående processuelle spørgsmål, der afgør, om Vejdirektoratet overhovedet kan realitetsbehandle en klage efter vejloven og privatvejsloven. Vejdirektoratet afviser i et stort antal sager uden at nå frem til sagens materielle indhold – enten fordi kommunen slet ikke har truffet en afgørelse (faktisk forvaltningsvirksomhed), fordi klageren mangler en væsentlig og individuel interesse, eller fordi 4-ugersfristen er overskredet uden særlige grunde. Oversigten viser desuden, at Vejdirektoratets prøvelse som hovedregel er begrænset til retlige spørgsmål, at genoptagelse beror på de uskrevede forvaltningsretlige regler om remonstration, og at klageadgangen for en række kommunale afgørelser er afskåret ved lov nr. 753 af 20. juni 2025 med virkning fra 1. juli 2025.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Vejdirektoratet kræver, at der foreligger en endelig forvaltningsretlig afgørelse – et udkast, en procesledende tilkendegivelse, en vejledende udtalelse om lovfortolkning eller en efterfølgende regning er ikke påklagelige.
- 02** Vejdirektoratet afviser klager over kommunens drift og vedligeholdelse af veje (asfaltering, gadebelysning, afvanding, støjskærme, fortovsbelægning) som faktisk forvaltningsvirksomhed efter vejlovens § 8, stk. 2.
- 03** Vejdirektoratet kræver en væsentlig OG individuel interesse i sagens udfald – naboer, forbipasserende, grundejerforeninger og erhvervsdrivende opfylder ikke automatisk kravet.
- 04** Vejdirektoratet accepterer ikke, at en meddelt klagevejledning i sig selv skaber klageret – heller ikke når kommunen har givet den ved en fejl eller har partshørt klageren frivilligt.
- 05** Vejdirektoratet afviser, at en tinglyst vejret i sig selv giver partsstatus; det afgørende er, om klagerens egne adgangsforhold faktisk berøres.
- 06** Klagefristen på 4 uger regnes fra den dag, afgørelsen er tilgængelig i modtagerens digitale postkasse – uanset klokkeslæt og uanset om dagen er en lørdag eller helligdag.

- 07 Vejdirektoratet afviser sygdom uden søgt fritagelse fra Digital Post, ferie, personlige vanskeligheder og forvirring om kommunikationskanaler som "særlige grunde" til at se bort fra fristoverskridelse.
- 08 Efterfølgende dialog med kommunen suspenderer ikke klagefristen og skaber ingen ny afgørelsesdato – tværtimod tæller det imod dispensation, at klageren valgte dialog frem for rettidig klage.
- 09 Genoptagelse kræver enten nye væsentlige faktiske oplysninger, nye retlige forhold med tilbagevirkende kraft eller ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl; ren juridisk uenighed udløser ikke genoptagelsespligt.
- 10 Vejdirektoratet prøver kun retlige spørgsmål efter vejlovens § 132, stk. 1, og kan derfor ikke tage stilling til, om en kommunal afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.
- 11 Klager over kommunale ekspropriationsbeslutninger efter vejlovens § 102 prøves derimod FULDT ud – herunder nødvendighedskravet, proportionalitet og linjeføring.
- 12 Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til privatretlige spørgsmål (vejret, hævnd, naboret, erstatning) – de hører under domstolene.
- 13 En klage har ikke opsættende virkning, og Vejdirektoratet afviser opsættende virkning ved AFSLAG, fordi der ikke er nogen ret at suspendere.
- 14 Ved lov nr. 753 af 20. juni 2025 er klageadgangen afskåret for en række kommunale afgørelser om råden over vejareal – disse skal indbringes direkte for domstolene.

Retsgrundlaget: to prøvelsesintensiteter i vejloven § 132 og § 1 privatvejsloven § 87

Vejdirektoratets klagekompetence hviler på en delegation. Efter [Vejloven § 132, stk. 1](#) kan kommunalbestyrelsernes afgørelser påklages til transportministeren, **for så vidt angår retlige spørgsmål**, og efter [Privatvejsloven § 87, stk. 2](#) gælder det samme for kommunalbestyrelsens øvrige afgørelser efter privatvejsloven. Ministerens beføjelser udøves af Vejdirektoratet, jf. [bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser § 3, stk. 1](#) (vejloven) og [§ 5, stk. 1](#) (privatvejsloven).

Lovgiver har i forarbejderne til vejloven udtrykkeligt beskrevet, hvad begrænsningen til retlige spørgsmål indebærer:

Efter forslaget § 132, stk. 1, kan kommunalbestyrelsernes afgørelser påklages til transportministeren – i praksis Vejdirektoratet – men kun for så vidt angår retlige spørgsmål. Det betyder, at Vejdirektoratet ikke kan tage stilling til det faktiske, faglige skøn, der ligger til grund for afgørelsen, men kun om der er sket en korrekt juridisk behandling, jf. denne lov og de forvaltningsretlige principper.

Vejdirektoratet gengiver denne begrænsning i sin egen praksis nærmest ordret. I [EMN-2024-623174](#) hedder det:

Vi kan som klagemyndighed tage stilling til kommunalbestyrelsens afgørelse efter vejloven for så vidt angår retlige spørgsmål. Det fremgår af vejlovens § 132, stk. 1. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til, om et forhold er rimeligt eller urimeligt.

Ekspropriation er undtaget – her er prøvelsen fuld. Efter § 132, stk. 2, kan vejmyndighedernes afgørelser efter [Vejloven § 102](#) påklages uden begrænsning til retlige spørgsmål, jf. udtrykkeligt [§ 102, stk. 3](#). Forarbejderne uddyber rækkevidden:

Vejdirektoratet tager således stilling til det faktisk udøvede skøn, f.eks. om nødvendighedskravet, proportionalitetsgrundsætningen, til linjeføreringen mv., ligesom Vejdirektoratet, når dette gøres gældende, sikrer sig, at de nødvendige forhåndstilkendegivelser, tilladelser m.m. efter anden lovgivning foreligger, før ekspropriationsbeslutningen træffes.

Den fulde prøvelse er reel: i [19-12135](#) om ekspropriation til et helleanlæg foretog Vejdirektoratet en selvstændig vurdering af de vejtekniske oversigtsforhold og trafikanternes faktiske krydsningsbehov – en prøvelse der ville have været udelukket efter stk. 1. Tilsvarende gælder efter [Privatvejsloven § 87, stk. 1](#) for kommunale ekspropriationsbeslutninger efter privatvejslovens §§ 29 og 72, stk. 3.

Afgørelsestype	Hjemmel	Prøvelsesintensitet
Kommunale afgørelser efter vejloven	§ 132, stk. 1	Kun retlige spørgsmål – ikke skøn, ikke rimelighed
Kommunale ekspropriationsbeslutninger	§ 132, stk. 2 , jf. § 102	Fuld prøvelse, herunder skønnet
Kommunale afgørelser efter privatvejsloven	§ 87, stk. 2	Kun retlige spørgsmål
Ekspropriation efter privatvejsloven	§ 87, stk. 1	Fuld prøvelse

En habilitetsregel supplerer: klager hvor Vejdirektoratet selv er part, afgøres ikke af direktoratet, men af Transportministeriet, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2, og § 5, stk. 2.

LOV

[Privatvejsloven § 87, stk. 1, 2](#)[Vejloven § 102, stk. 3](#)[Vejloven § 132, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om vejnedklassificering: Dagligvarebutik og lighedsprincip

27.03.2025

Vejdirektoratet · Afslag på Genoptagelse af Ekspropriationssag til Helleanlæg på Grund af Manglende Nye Oplysninger

26.06.2020

§ 2 Første adgangsfilter: foreligger der overhovedet en afgørelse? Faktisk forvaltningsvirksomhed

Det mest anvendte afvisningsgrundlag i Vejdirektoratets praksis er, at kommunen slet ikke har truffet en afgørelse. Klageadgangen efter [Vejloven § 132, stk. 1](#) forudsætter en **forvaltningsretlig afgørelse** – en beslutning hvor myndigheden ensidigt og bindende fastsætter, hvad der er gældende ret i et konkret tilfælde. Alt andet er faktisk forvaltningsvirksomhed og falder uden for.

Afgrænsningen har et klart hjemmelsmæssigt ankerpunkt i [Vejloven § 8, stk. 2](#), hvorefter vejmyndigheden selv bestemmer, hvilke arbejder der skal udføres på dens veje. Vejdirektoratet formulerede det præcist i [EMN-2025-15429](#) om afslag på en støjskærm:

Efter Vejdirektoratets vurdering er kommunens afvisning af ikke at opsætte en støjskærm (eller lignende støjreducering) ved den offentlige vej S Vej ikke en forvaltningsretlig afgørelse, men derimod faktisk forvaltningsvirksomhed efter vejlovens § 8, stk. 2.

Mønsteret er stabilt over hele perioden. Følgende kommunale dispositioner er alle afvist som faktisk forvaltningsvirksomhed:

- **Vejvedligeholdelse og reparation** – [19-14483](#) og [23-02115](#) (hullede, trafikfarlige veje).
- **Valg af belægning** – [20-00799](#) (fjernelse af historiske chaussesten) og [20-17077](#) (jordstribе efter fortovsrenovering).
- **Asfaltering** – [22-19389](#) (vejniveau hævet 13 cm).
- **Gadeinventar og belysning** – [20-16291](#) (lysmaster) og [22-05365](#) (belysningsmast med lysgener).
- **Afvanding** – [22-14904](#) og [EMN-2024-571676](#) (vejvand ind på ejendom).
- **Vejens indretning** – [21-16679](#) (afslag på adgang til cykelsti).

Vejdirektoratet lægger i disse sager afgørende vægt på, at dispositionen **ikke fastsætter rettigheder eller pligter for klageren**. I [22-05365](#) formuleres testen sådan: »Placeringen af lysmasten fastsætter ikke, hvad der er eller skal være gældende ret for din klient. Din klients adgange til og fra offentlig vej påvirkes ikke af lysmastens placering.«

Beslægtede afvisningsgrunde med samme rod. Ud over den løbende drift afviser Vejdirektoratet en række andre kommunale ytringer, fordi de ikke er afgørelser:

- **Udkast** – [EMN-2024-620212](#): brevet var forsynet med vandmærket »UDKAST«, og der forelå derfor ingen endelig afgørelse.
- **Procesledende tilkendegivelser** – [EMN-2026-02189](#): kommunens opfølgende brev, der mindede om det oprindelige påbud og tilbød en ny frist, var »en ren procesledende tilkendegivelse« og ændrede ikke ejerens pligter.
- **Vejledende udtalelser om lovfortolkning** – [EMN-2026-04755](#): kommunens mail om, hvem der skal vedligeholde en privat fællesvej, var vagt formuleret, henviste ikke til en hjemmelsbestemmelse med afgørelseskompetence og var ikke egnet til konkret handling. Samme resultat i [EMN-2026-17015](#), hvor Vejdirektoratet slog fast, at kommunen godt **kan** afgive en vejledende udtalelse om vejretsspørgsmålet, men at udtalelsen ikke er en afgørelse og ikke kan påklages.
- **Opkrævninger og fakturaer** – [EMN-2024-412228](#): en efterfølgende regning er blot en konsekvens af påbuddet og ikke en ny selvstændig afgørelse. Konsekvent hermed fastslog Vejdirektoratet i [EMN-2026-19033](#), at selve opkrævningen af vejbidrag er faktisk forvaltningsvirksomhed, mens beslutningen om at pålægge bidraget er afgørelsen.
- **Aftaler** – [21-16679](#) og [20-17077](#): kommunens tilbud om, at borgeren selv kunne bekoste en løsning, er et tilbud om frivillig aftale efter [Vejloven § 8, stk. 3](#) – ikke en ensidig bindende afgørelse.
- **Sagen er ikke afsluttet** – [24-03791](#) (klagen for tidlig), [EMN-2024-606046](#) (afgørelsen trukket tilbage til politisk genbehandling) og [21-13599](#) (klageren skal først anmode kommunen om en formel vurdering efter [Privatvejsloven § 45, stk. 1](#)).

Kommunens egen betegnelse er uden betydning. I [EMN-2024-571676](#) havde kommunen selv kaldt sit brev en »endelig afgørelse«. Vejdirektoratet fastslog, at det ikke ændrer den retlige karakter af beslutningen.

Tilsvarende gælder, at hverken en vedlagt klagevejledning eller en frivillig partshøring gør en faktisk disposition til en afgørelse, jf. [19-14483](#), [22-14904](#) og [22-19389](#).

Hvor bliver klageren så henvist hen? Vejdirektoratet vejleder konsekvent om, at gener fra vejen (støj, lys, vand, udsigt) er **naboretlige** spørgsmål, og at et eventuelt værditab eller erstatningskrav er **erstatningsretligt** – begge dele hører under domstolene. Det fremgår særlig klart af [22-05365](#):

Hvor meget en grundejer må tåle af støj og lys fra en nærliggende vej, er et naboretligt spørgsmål mellem din klient og kommunen (ikke som vejmyndighed, men som ejer af vejarealet). De naboretlige regler er en række grundsætninger, som er udviklet i domspraksis. [...] I tilfælde af uenighed om fortolkningen af de naboretlige reglers udstrækning kan denne uenighed kun afgøres af domstolene.

LOV	Privatvejsloven § 45, stk. 1	Vejloven § 8, stk. 2, 3	Vejloven § 132, stk. 1
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejbidrag: Betalingspligten følger ejeren på afgørelsestidspunktet – ikke den senere erhverver ved opkrævningen		
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratets udtalelse om vedligeholdelsespligt for hjørneejendom uden vejret til privat fællesvej – privatvejslovens § 44 (EMN-2026-17015)		
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage over kommunal vejledning om vedligeholdelsespligt på privat fællesvej – udtalelse er ikke en forvaltningsretlig afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist		
	Vejdirektoratet · Kommunes afslag på støjskærm er faktisk forvaltningsvirksomhed og kan ikke påklages til Vejdirektoratet		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over udkast til afgørelse om vejadgang og påbud		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejafvanding: Naboretligt spørgsmål og ikke en forvaltningsretlig afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Vejdirektoratet kan ikke behandle sag uden endelig kommunal afgørelse		
	Vejdirektoratet · Klage over beskæringspåbud afvist på grund af overskredet klagefrist		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejforhold på grund af manglende kommunal afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over manglende vejvedligeholdelse: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over ny asfalt: Vedligeholdelse af offentlig vej er faktisk forvaltningsvirksomhed, ikke en afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejvand: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over belysningsmast: Faktisk forvaltningsvirksomhed er ikke en formel afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over manglende adgang til cykelsti: Kommunens beslutning var faktisk forvaltningsvirksomhed		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over regnvandsafledning til privat fællesvej grundet manglende kommunal afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over fortovsrenovering: Faktisk forvaltningsvirksomhed vs. formel afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afvisning af Genoptagelse: Opsætning af Gadebelysning er Faktisk Forvaltningsvirksomhed		
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage: Fjernelse af chaussésten er vedligeholdelse, ikke en afgørelse		
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af klagesag om vejvedligeholdelse: Faktisk forvaltningsvirksomhed vs. afgørelse		

§ 3 Andet adgangsfiler: klageberettigelse – kravet om væsentlig OG individuel interesse

Hverken vejloven, privatvejsloven eller forvaltningsloven indeholder regler om, hvem der er klageberettiget. Vejdirektoratet afgør derfor spørgsmålet efter de almindelige forvaltningsretlige regler, hvorefter klageren skal have en **væsentlig og individuel interesse** i sagens udfald. Kriterierne er kumulative, og Vejdirektoratet definerer dem ensartet på tværs af sager, jf. den udførlige gennemgang i [EMN-2025-12337](#):

- **Væsentlighedskriteriet:** afgørelsens udfald skal angå den pågældendes forhold og situation med en vis styrke eller intensitet. En blot moralsk eller følelsesmæssig interesse er ikke tilstrækkelig.
- **Individualitetskriteriet:** afgørelsen skal være mere indgribende over for klageren end over for andre berørte. Berøres en større kreds på samme måde, har den enkelte normalt ikke en individuel interesse.

Vejdirektoratet gentog definitionen i [EMN-2026-03617](#):

Interessen skal også være individuel. Det betyder, at afgørelsen skal være mere indgribende over for den, der vil påberåbe sig partsstatus, end i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen.

Generelle retsakter udelukker som udgangspunkt klageret. I [EMN-2025-47149](#) om en 72-timers parkeringsregel for campingvogne formulerede Vejdirektoratet formodningsreglen:

Hvis en afgørelse retter sig mod alle og enhver, vil ingen enkelt person være klageberettiget. Der kan dog være særlige omstændigheder, der gør, at afgørelsen er mere indgribende for den enkelte end en større kreds af berørte personen.

Da klageren delte interessen med alle andre campingvognsejere, forelå ingen individuel interesse. Samme resultat i [19-07575](#) (parkeringsforbud) og [20-04262](#), hvor en gruppe borgere klagede over en hastighedsforhøjelse fra 50 til 80 km/t på en skolevej: uanset at de var daglige brugere og beboere, berørte afgørelsen »en større kreds af personer på en lignende måde«.

Naboer er ikke automatisk klageberettigede. Dette er det mest gennemgående mønster. Vejdirektoratet anerkender regelmæssigt, at naboen er *mere* berørt end den almindelige trafikant – men det er ikke nok. Formuleringen fra [22-05365](#) er repræsentativ:

Selvom Vejdirektoratet anerkender, at din klient som nabo til vejarealet er mere berørt af Roskilde Kommune placering af lysmasten end trafikanterne på Frederiksborgvej i almindelighed, har vi ikke grundlag for at antage, at din klient er så intensivt og anderledes berørt af lysmastens placering, at vedkommende er berettiget til at klage over afgørelsen.

Eksempler på afviste naboklager:

Sag	Klager	Afgørelsen angik	Afgørende for afvisningen
21-03297	Nabo	Ny vejadgang til naboejendom	Klagerens egen indkørsel var uændret; interessen i trafiksikkerhed deles med alle trafikanter
22-09917	Nabo	Nedlæggelse af 90 m ² vejareal	Adgangsforholdene uændrede; stakit kunne fortsat vedligeholdes

23-13787	Nabo	Nedlæggelse af vejareal	Gene fra bakkende lastbiler ikke tilstrækkelig intensiv
23_13652	Grundejerforening	Samme vejareal	Medlemmernes interesse ikke tilstrækkelig intens eller anderledes
EMN-2024-58107	Erhvervsdrivende	Vejlukning, der hindrede 18 m lastbiler	Ejendommens adgang til vejnettet ikke afskåret; vendeplads etableret
22-00474	Borger	Afslag på sten i vejrabat	Ejendommen grænsede ikke til strækningen; påtaleret efter fredningskendelse giver ikke rettigheder efter vejloven

Vejdirektoratet lægger gennemgående vægt på ÉT forhold frem for alle andre: om klagerens egne adgangsforhold ændres. Det er den røde tråd i [21-03297](#), [22-09917](#), [EMN-2024-58107](#) og [EMN-2025-12337](#), hvor det hedder:

Adgangsforholdene fra din ejendom til stien ændres ikke, ligesom du fortsat kan benytte stien som hidtil.

Omvendt formuleres undtagelsen positivt i [24-03834](#) og [EMN-2026-03617](#): en vejberettiget kan opnå partsstatus, hvis det **sandsynliggøres**, at vedkommendes adgang bliver væsentligt og individuelt berørt. Bevisbyrden ligger hos klageren – i [24-03834](#) blev klagen afvist, netop fordi klageren »ikke havde dokumenteret eller sandsynliggjort«, at gravearbejdet havde påvirket adgangen væsentligt.

Tinglyst vejret giver ikke i sig selv partsstatus. Dette er en vigtig og måske overraskende linje. I [EMN-2025-12337](#) havde klageren en tinglyst vejret fra 1915 og havde ført retssager om stiens ejendomsret. Alligevel:

Det forhold, at du har en tinglyst vejret til stien, medfører imidlertid ikke i sig selv, at du er part i en sag om opklassificering af den private fællesvej eller private fællessti og dermed er klageberettiget i forhold til afgørelsen om opklassificeringen.

Tilsvarende i [24-00020](#): grundejere, der var *vejberettigede* men ikke *ejere* af vejen, kunne ikke klage over kommunens godkendelse af vejprojektet.

Snævre partskredse i bestemte sagstyper. Vejdirektoratet opstiller faste udgangspunkter:

- **Beskæringspåbud** efter [Vejloven § 87, stk. 1](#): kun påbudsmodtageren er part – naboer og trafikanter har normalt ikke den fornødne interesse, jf. [23-00151](#).
- **Gravetilladelser**: kun ansøgeren og vejejeren er parter, jf. [24-03834](#).
- **Nedlæggelse af privat fællesvej**: partsstatus forudsætter dokumenteret vejret, jf. [20-15976](#), hvor en landmand, der påberåbte sig 20 års hævde, ikke kunne fremlægge dokumentation og derfor lovligt kunne nægtes partsstatus.

Klagevejledning og partshøring skaber ikke klageret. Dette gentages i sag efter sag. Fra [EMN-2025-12337](#):

Det forhold, at en myndighed i et brev har meddelt modtageren klagevejledning, [medfører] ikke i sig selv, at modtageren af brevet bliver klageberettiget part i sagen.

Særlig illustrativ er [22-00474](#), hvor kommunen ved en fejl havde sendt afgørelsen med klagevejledning til en borger, mens den reelle part (Naturstyrelsen) ikke klagede – fejlen gav ikke modtageren klageret. Og i

[23_13652](#) og [23-13787](#) ændrede det ikke vurderingen, at kommunen frivilligt havde partshørt klagerne efter [Forvaltningsloven § 19](#), selv om den ikke var forpligtet hertil.

Endelig gælder, at forkert klagevejledning ikke kan skabe kompetence, Vejdirektoratet ikke har. I [22-04415](#) havde kommunen henvist til Vejdirektoratet i en sag om skelafsætning, der reelt hørte under udstykningsloven: »Klageretten og myndighedens kompetence er bestemt af lovgivningen, ikke af den vejledning, en kommune giver.«

LOV	Forvaltningsloven § 19	Vejloven § 87, stk. 1	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Rettigheder og tidsbegrænsninger ved udrulning af fjernvarme på private fællesveje		03.02.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over afslag på dispensation fra parkeringsregler for campingvogne		14.01.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes optagelse af 'herreløs' sti som offentlig på grund af manglende klageberettigelse		31.03.2025
	Vejdirektoratet · Erhvervsdrivendes klage over vejlukning afvist på grund af manglende partsstatus		19.06.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over gravetilladelse på privat fællesvej på grund af manglende klageberettigelse		11.04.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kantstenshøjde på privat fællesvej grundet manglende klageberettigelse		06.04.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedlæggelse af vejareal på grund af manglende klageberettigelse		17.10.2023
	Vejdirektoratet · Grundejerforening anset for ikke-klageberettiget i sag om nedlæggelse af offentligt vejareal		27.09.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over hækbeskæring på grund af manglende partsstatus		28.02.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Nabo havde ikke væsentlig og individuel interesse i nedlæggelse af vej		02.08.2022
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over belysningsmast: Faktisk forvaltningsvirksomhed er ikke en formel afgørelse		02.05.2022
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over skelafsætning da sagen hører under Udstykningsloven, ikke Vejloven		29.03.2022
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over sten i vejrabat på grund af manglende klageberettigelse		24.01.2022
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejadgang grundet manglende klageberettigelse		12.04.2021
	Vejdirektoratet · Afslag på partsstatus ved nedlæggelse af privat fællesvej på grund af manglende dokumentation for vejret		08.03.2021
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over forhøjet hastighedsgrænse på grund af manglende klageberettigelse		02.06.2020
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over parkeringsforbud på grund af manglende klageberettigelse		31.01.2020

Tredje adgangsfiler: 4-ugersfristen og den strenge dispensationspraksis

§ 4

Efter [Vejloven § 132, stk. 3](#) er klagefristen 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, og fristen regnes fra offentliggørelsen for beslutninger, der skal offentliggøres. Vejdirektoratet kan »når der er særlig grund dertil« og efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra en overskridelse. Parallelbestemmelsen findes i [Privatvejsloven § 87, stk. 4](#) (frist) og [stk. 5](#) (dispensation efter høring af kommunen).

Vejdirektoratet gengav ordlyden i [EMN-2025-44745](#):

„Fristen for at klage er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Når der er særlig grund til det, kan Vejdirektoratet dog efter at have hørt kommunen se bort fra overskridelse af klagefristen.“

Fristberegningen. Vejdirektoratet lægger tre faste principper til grund:

1. En afgørelse er **meddelt, når den er kommet frem** til modtagerens postkasse – ikke når den læses. Ved Digital Post regnes fristen fra den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset klokkeslæt, jf. [EMN-2026-11265](#) og [EMN-2026-11765](#) (afgørelse sendt via e-Boks kl. 14:59 = meddelt samme dag).
2. Ved fristberegning i uger udløber fristen på **den tilsvarende ugedag** fire uger senere, jf. [EMN-2026-11765](#) (mandag 16. marts → mandag 13. april).
3. Fristen forlænges **ikke** til førstkommande hverdag, blot fordi klageren mener det. I [EMN-2024-621376](#) afviste Vejdirektoratet både at regne fra dagen *efter* modtagelsen og at forlænge til mandag, med udtrykkelig henvisning til Justitsministeriets vejledning nr. 9533 om beregning af klagefrister – nu afløst af [vejledning om beregning af klagefrister](#) af 3. marts 2026, hvorefter »[e]n klagefrist bør for så vidt angår digitale meddelelser regnes fra den dato, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren i postløsningen, uanset hvilket tidspunkt på døgnet, meddelelsen modtages«.

Dispensationspraksis er meget streng. Følgende er alle afvist som utilstrækkelige »særlige grunde«:

Sag	Anført grund	Overskridelse	Udfald
21-02975	Sygdom → tjekkede sjældent e-Boks	10 dage	Afvist – klageren havde ikke søgt fritagelse fra Digital Post, selv om det var muligt pga. sygdom
21-10904	Sommerferie uden internetadgang	2 dage	Afvist – eget ansvar at holde sig orienteret, fx via notifikationer
23-15241	Forvirring: øvrig korrespondance kom på privat mail	3 uger	Afvist – eget ansvar at holde sig orienteret via myndighedens kanaler
EMN-2024-86623	Personlige problemer, dokumenteret ved udtalelse fra socialpsykiatrien	10 dage	Afvist – ikke tale om alvorlig sygdom som fx langvarig hospitalsindlæggelse
21-16824	Afgørelsen var i »ikke officiel« form; kun sendt til én af to ejere	~4 mdr.	Afvist – gyldig afgørelse med korrekt klagevejledning; acceptabelt at sende til den, der førte korrespondancen
23-18002	–	2 dage	Afvist
EMN-2026-11765	–	3 dage	Afvist – vægt på at klageren ikke besvarede Vejdirektoratets forhøring

Af [EMN-2024-86623](#) og [EMN-2024-196386](#) fremgår, hvilken tærskel Vejdirektoratet reelt arbejder med: der skal foreligge »undskyldelige forhold, såsom pludselig, alvorlig sygdom«. **Kortvarigheden af overskridelsen er ikke i sig selv et argument** – 2, 3 og 13 dages overskridelser er alle afvist, jf. [23-18002](#), [EMN-2024-196386](#), [EMN-2025-44745](#) og [EMN-2026-11265](#). I [EMN-2024-196386](#) gjorde klageren udtrykkeligt gældende, »at en overskridelse på få dage var ubetydelig« – argumentet blev afvist.

Efterfølgende dialog med kommunen tæller IMOD dispensation. Dette er et markant og gentaget mønster. Klageren argumenterer typisk for, at fristen først løber fra den seneste korrespondance med kommunen. Vejdirektoratet afviser dette konsekvent – og vender det om:

- [EMN-2024-196386](#): »en efterfølgende dialog med kommunen [suspenderer eller ændrer ikke] den lovbestemte klagefrist«.
- [EMN-2025-45441](#): »Det vægtes specifikt, at klageren har valgt at opretholde en dialog med kommunen frem for at indgive klage inden fristens udløb. Denne opførsel taler **imod**, at der skulle foreligge særlige omstændigheder.«
- [EMN-2026-11265](#): klageren mente, at afgørelsen først var meddelt den 1. april, hvor kommunen svarede på hans henvendelse. Vejdirektoratet lagde vægt på, at »[k]lageren valgte aktivt at rette henvendelse til kommunen frem for at indgive en rettidig klage«.

Efterfølgende dokumenter starter ikke en ny frist. Hverken en faktura ([19-11774](#)), en regning (- [EMN-2024-412228](#)) eller et opfølgende brev om manglende efterlevelse ([EMN-2026-02189](#)) udløser en ny klagefrist.

Fejl i klagevejledningen fritager ikke automatisk. I [EMN-2024-412228](#) indeholdt kommunens klagevejledning en fejl vedrørende Vejdirektoratets adresse. Fejlen blev anset for uden betydning, fordi borgeren ikke havde forsøgt at klage til den forkerte adresse – altså en konkret kausalitetsvurdering.

LOV	Privatvejsloven § 87, stk. 4, 5	Vejloven § 132, stk. 3	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser for sen klage over delvist afslag på lovliggørelse af adgang		05.05.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265)		21.04.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist		29.01.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over afgørelse om adgangsforhold grundet overskridelse af den fire ugers klagefrist		18.12.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedklassificering af vej på grund af for sen indgivelse efter klagefristens udløb		13.11.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejvedligeholdelse grundet overskredet klagefrist		20.11.2024
	Vejdirektoratet · Klage over beskæringspåbud afvist på grund af overskredet klagefrist		26.08.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist		11.07.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejadgang på grund af overskredet klagefrist trods personlige udfordringer		09.07.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring og fjernelse af stolper på grund af fristoverskridelse		25.01.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over parasolopstilling: Forvirring om e-boks var ikke en 'særlig grund' til at se bort fra klagefrist		24.11.2023
	Vejdirektoratet · Klage over afslag på overkørsel afvist på grund af overskredet klagefrist		16.12.2021
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejudlæg: Ferie er ikke gyldig grund til at overskride klagefrist		20.08.2021
	Vejdirektoratet · Afvisning af Genoptagelse: Manglende Tjek af e-Boks Grundet Sygdom Ikke Gyldig Grund for Overskredet Klagefrist		15.06.2021
	Vejdirektoratet · Klage over afslag på dispensation fra fortørvsordning afvist på grund af overskredet klagefrist		27.09.2019

Genoptagelse: ulovbestemt remonstration og de tre genoptagelsesgrunde

§ 5

Vejlovgivningen indeholder **ingen** bestemmelser om genoptagelse – hverken for vejmyndighederne eller for klageinstansen. Vejdirektoratet afgør derfor spørgsmålet efter dansk forvaltningsrets uskrevne regler om ulovbestemt genoptagelse (remonstration). Direktoratet opstiller i sin praksis en fast tredelt test, jf. bl.a.

[23-06166](#), [EMN-2024-615974](#) og – mest udførligt – [EMN-2024-623174](#):

- **Nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning**, hvor der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis myndigheden havde kendt dem – og hvor den sene fremkomst er **undskyldelig**.
- **Væsentlige nye retlige forhold**, som må formodes at kunne tillægges **tilbagevirkende kraft**.
- **Ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl**.

Testen svarer nøje til den, Folketingets Ombudsmand har formuleret, jf. [udtalelsen om genoptagelse af sager om humanitær opholdstilladelse](#):

Der må antages at gælde en ulovbestemt pligt for myndigheden til genoptagelse hvis der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen at der er en vis sandsynlighed for at sagen ville have fået et andet udfald hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedernes oprindelige stillingtagen til sagen.

Se tillige [udtalelsen om genoptagelse af arbejdsskadesag på ulovbestemt grundlag](#) samt [FOB 2019-15](#) og [FOB 2020-6](#) om genoptagelsespligten ved nye retlige forhold.

Hvad udløser IKKE genoptagelse – mønstre på tværs af sagerne:

- **Ren juridisk uenighed.** Dette er den klareste linje. I [EMN-2025-14835](#) gjorde klageren gældende, at kommunen havde anlagt en forkert fortolkning af tærsklen i [Privatvejsloven § 56, stk. 1](#). Vejdirektoratet fastslog, at dette udgør ren juridisk uenighed, som ikke udløser genoptagelsespligt – sådanne tvister hører under domstolene.
- **Gentagelse af allerede fremførte argumenter.** [23-06608](#): »Der foreligger ingen nye oplysninger, hvorfor vi ikke ser anledning til at genoptage klagesagen.« Tilsvarende [EMN-2024-615974](#), hvor klagerens punkter allerede var behandlet i den oprindelige klagesag.
- **Identisk materiale i ny indpakning.** [23-06166](#): den påberåbte e-mail var indholdsmæssigt identisk med oplysninger, der allerede indgik i sagen.
- **Et fortsat ønske om et andet resultat.** [23-00525](#): borgerens fortsatte ønske om et fortov var ikke en ny oplysning; og da den oprindelige afgørelse fra 2020 ikke var påklaget rettidigt, kunne indvendinger mod dens indhold ikke skabe en genoptagelsespligt. **Genoptagelse kan altså ikke bruges til at reparere en forpasset klagefrist.**
- **En efterfølgende, uforpligtende myndighedstilkendegivelse.** [EMN-2026-12033](#) er ledende: politiet havde i december 2025 afslået samtykke til en C22,1-tavle med begrundelsen »Tavlen anvendes ikke på villaveje« – i direkte modstrid med en tidligere udtalelse fra Vejdirektoratet selv. Alligevel forelå ingen genoptagelsespligt: kommunens frivillige undersøgelse i 2025 resulterede ikke i en ny afgørelse, og politiets tilbagemelding ændrede ikke lovligheden af kommunens afslag fra juni 2024. Kommunen havde i øvrigt ikke pligt til at indhente samtykke, når den ikke agtede at give tilladelse.
-

En afgørelse fra en anden klageinstans uden betydning for hjemmelsgrundlaget. [21-13057](#): Miljø- og Fødevarerklagenævnets ophævelse af en råstofplan var uden betydning, fordi Vejdirektoratets oprindelige afgørelse udelukkende hvilede på manglende hjemmel i vejlovgivningen.

- **Bevismateriale, der reelt kræver bevisbedømmelse.** [20-13845](#): nye dokumenter fra Rigsarkivet viste kun et *vejudlæg* (arealreservation), ikke ibrugtagning. Vidneudsagn afvistes udtrykkeligt: »Vidneudsagn er ikke afgørende bevis for Vejdirektoratet; en sådan bevisbedømmelse hører under domstolene.«
- **Forhold uden for vejlovgivningen.** [19-16101](#): anbringender om planlov og byggelov faldt uden for Vejdirektoratets kompetence.

Hvad udløser genoptagelse? [EMN-2024-86677](#) er den ledende positive afgørelse. Klageren fremlagde en **erklæring fra den daværende ejer af naboejendommen** om, at der i 1985 var indgået en aftale om permanent, ikke-personlig vejret over arealet. Vejdirektoratet fandt, at dette udgjorde »en så væsentlig ny faktisk oplysning, at der er sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis den havde været kendt tidligere«, ophævede sin egen afgørelse og hjemviste kommunens afgørelse til fornyet behandling i 1. instans. Kontrasten til [20-13845](#) er instruktiv: en **erklæring fra vejejerer selv** er kvalificeret dokumentation, mens vidneudsagn om faktisk brug ikke er.

En genoptagelse indebærer i øvrigt ikke nødvendigvis et andet resultat. I [19-10816](#) genoptog Vejdirektoratet faktisk sagen efter advokatens anmodning, men fastholdt efter en fornyet vurdering påbuddet om hækbeskæring.

Klage over kommunens afslag på genoptagelse. Vejdirektoratet behandler kommunens afslag på at genoptage som en selvstændig, påklagelig afgørelse – men prøver kun, om afslaget var **lovligt**, jf. [23-00525](#), [23-06608](#) og [EMN-2024-623174](#). I sidstnævnte prøvede Vejdirektoratet grundigt, om kommunens forskelsbehandling af to blinde veje var **sagligt** begrundet, og citerede Højesteretsdommer Jens Peter Christensen:

I virkelighedens verden er sager meget sjældent fuldstændig ens, og spørgsmålet er derfor oftest, om der foreligger en saglig grund for forvaltningen til at gøre forskel. Lighedsgrundsætningen bliver dermed identisk med kravet om saglig forvaltning.

Vejdirektoratet fandt sontringen mellem en vej med et trafikalt infrastrukturknudepunkt (letbanestation) og en vej med en dagligvarebutik saglig – »og dette uanset hvor meget trafik letbanen henholdsvis dagligvarebutikken hver især skaber«.

LOV	Privatvejsloven § 56, stk. 1	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om indkørselsforbud på privat fællesvej – politiets efterfølgende samtykkeafslag udløser ikke genoptagelsespligt	12.05.2026
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om færdselsskiltning på privat fællesvej	25.07.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om vejnedklassificering: Dagligvarebutik og lighedsprincip	27.03.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på Genoptagelse af Sag om Opklassificering af Privat Vej	18.02.2025
	Vejdirektoratet · Genoptagelse af sag om vejstatus: Ny erklæring om vejret fører til hjemvisning til kommunen	23.01.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om vejadgang da ny afgørelse var uden betydning	10.07.2023
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om privat fællesvejs bredde var lovlig	03.05.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af genoptagelse af klagesag om bed og mur på privat fællesvej på grund af manglende nye oplysninger	21.04.2023

Vejdirektoratet · Vejdirektoratet opretholder kommunes afslag på at genoptage sag om fortov på privat fællesvej	20.02.2023
Vejdirektoratet · Afslag på Genoptagelse: Manglende Bevis for Ibrugtagning af Udlagte Hjørneafskæringer	21.01.2021
Vejdirektoratet · Opretholdelse af påbud om beskæring af hæk trods anmodning om genoptagelse	02.07.2020
Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om ændret adgangsvej på grund af manglende kompetence og nye oplysninger	25.02.2020

Sagsgang ved Vejdirektoratet: gebyr, partshøring, opsættende virkning og søgsmålsfrist

§ 6

Gebyr – kun på privatvejsområdet. For klager over kommunale afgørelser efter privatvejsloven betales et gebyr på **1.000 kr.**, jf. [bekendtgørelse om betaling af gebyrer efter lov om private fællesveje § 1, stk. 1](#). Indgives flere klager over samme afgørelse, opkræves gebyr for **hver selvstændig klage** (stk. 2). Vejdirektoratet fastsætter en betalingsfrist, og – vigtigt – »[i]ndbetales gebyret ikke inden udløbet af fristen, **afvises klagen**« (stk. 4). Der er dermed et fjerde, rent økonomisk adgangsfiler på privatvejsområdet. Der er ikke et tilsvarende gebyr for klager efter vejloven.

Partshøring inden afvisning. Vejdirektoratet partshører systematisk over sit udkast til afvisningsafgørelse – også når afvisningen er rent processuel. Det ses i [EMN-2024-620212](#) (udkast i høring 12. november, afgørelse 28. november), [EMN-2025-44745](#), [EMN-2025-45441](#), [EMN-2026-11265](#) og [EMN-2025-12337](#). Ved fristsager indhenter Vejdirektoratet tillige kommunens erklæring – det er et lovkrav efter [Vejloven § 132, stk. 3](#) og [Privatvejsloven § 87, stk. 5](#), at kommunen høres, før der ses bort fra en fristoverskridelse. I [EMN-2026-11765](#) indhentede Vejdirektoratet kommunens bekræftelse af afsendelsestidspunktet via e-Boks, inden afvisningen.

At klageren **ikke svarer** på forhøringen, tillægges selvstændig vægt imod dispensation, jf. [EMN-2026-11765](#).

Opsættende virkning. Efter [Vejloven § 132, stk. 4](#) har en klage **ikke** opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet; tilsvarende [Privatvejsloven § 87, stk. 7](#). Vejdirektoratet har udviklet to faste linjer:

1. **Ved AFSLAG er opsættende virkning meningsløs.** Formålet med opsættende virkning er at »fryse« en afgørelse, så den ikke effektueres. Ved et afslag findes der ingen ret at suspendere. Fra [EMN-2025-40041](#):

Der er således tale om et afslag på en tilladelse, hvor du ikke har haft eller får den ansøgte ret eller mulighed.

Samme resultat i [23-16302](#): at give et afslag opsættende virkning ville blot fastholde status quo, hvor klageren ikke har den nødvendige tilladelse.

2. **Ved tilladelser og påbud foretages en konkret afvejning** mellem det offentlige interesse i at gennemføre projektet og arten og omfanget af den skade, klageren kan blive påført, jf. den generelle udtalelse i [22-03506](#). Her præciserede Vejdirektoratet tillige, at det foretager sin **egen selvstændige vurdering** af klagerens partsstatus – uanset at kommunen har tildelt partsstatus.

Særligt om ekspropriation gælder en lovbestemt beskyttelse: efter [Vejloven § 102, stk. 4](#) må ekspropriationen og foranstaltninger til dens gennemførelse ikke iværksættes før klagefristens udløb, medmindre de berørte ejere og brugere har accepteret det.

Klageadgangen skal udnyttes før domstolene. Efter [Vejloven § 132, stk. 5](#) kan afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet, og **søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder** efter, at afgørelsen er meddelt. Parallelt [Privatvejsloven § 88 a](#). Vejdirektoratet vejleder rutinemæssigt herom i alle afvisningsafgørelser – også de rent processuelle, hvilket betyder, at **selve afvisningsafgørelsen** kan prøves ved domstolene inden for 6 måneder.

Afgørelserne er bindende. Til forskel fra en række private klagenævn træffer Vejdirektoratet som rekursinstans bindende afgørelser: direktoratet kan stadfæste, ophæve, ændre og hjemvise. Kommunen kan ikke »meddele, at den ikke følger afgørelsen« – den kan alene indbringe spørgsmålet for domstolene.

LOV	Privatvejsloven § 87, stk. 5, 7	Vejloven § 102, stk. 4	Vejloven § 132, stk. 3, 4, 5
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser for sen klage over delvist afslag på lovliggørelse af adgang Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265) Vejdirektoratet · Afvisning af klage over afgørelse om adgangsforhold grundet overskridelse af den fire ugers klagefrist Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedklassificering af vej på grund af for sen indgivelse efter klagefristens udløb Vejdirektoratet · Afslag på opsættende virkning ved klage over kommunalt afslag på nedlæggelse af privat fællesvej Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes optagelse af 'herreløs' sti som offentlig på grund af manglende klageberettigelse Vejdirektoratet · Afvisning af klage over udkast til afgørelse om vejadgang og påbud Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser opsættende virkning for klage over afslag på vejadgang Vejdirektoratet · Betingelser for klage og opsættende virkning ved etablering af kommunal parkeringsplads		
	05.05.2026 21.04.2026 18.12.2025 13.11.2025 27.10.2025 31.03.2025 28.11.2024 17.11.2023 24.02.2022		

Prøvelsesintensiteten i praksis: hvad Vejdirektoratet KAN og IKKE KAN prøve

Når de tre adgangsfiltere er passeret, er prøvelsen efter [Vejloven § 132, stk. 1](#) og [Privatvejsloven § 87, stk. 2](#) begrænset til **retlige spørgsmål**. Praksis viser, at denne begrænsning ikke er tandløs – men at grænsen mellem legalitetskontrol og skønspøvelse er skarp.

Vejdirektoratet kan IKKE prøve det faglige skøn. I [21-01890](#) fastslog direktoratet, at vurderingen af en vejs stand er skønsmæssig og ikke kan efterprøves, så længe skønnet er udøvet sagligt. Tilsvarende i [21-08413](#) om kommunens vurdering af, om en vej trænger til vedligeholdelse, og i [22-15752](#) om udgiftsfordelingen efter [Privatvejsloven § 51](#).

Vejdirektoratet kan IKKE afgøre privatretlige spørgsmål. Dette er en gennemgående kompetencegrænse:

- **Vejret og hævd** – [20-15976](#): »Spørgsmål om, hvorvidt en vejret er opstået ved hævd, er et privatretligt anliggende, som skal afgøres ved domstolene og ikke af vejmyndigheden.« Bekræftet i [EMN-2026-17015](#): kommunen kan **ikke** træffe en bindende forvaltningsafgørelse om, hvorvidt en ejendom har vejret.
- **Erstatning og værditab** – [EMN-2025-12337](#), [22-05365](#) og [22-14904](#).
- **Ejerskab** – [24-00020](#): ved omstridt ejerskab lægger Vejdirektoratet **tingbogens og BBR's registreringer** til grund, da det ikke kan afgøre den privatretlige tvist.

- Skel og matrikulære forhold – [23-00151](#) og [22-04415](#).

Vejdirektoratet KAN og gør derimod meget ud af at prøve garantiforskrifterne. Legalitetskontrollen er reel og fører hyppigt til ophævelse og hjemvisning:

Sag	Konstateret retlig mangel	Udfald
21-00039	Skøn sat »under regel« (generel 30 cm-aftale), tilsidesat undersøgelsesprincip, lighedsprincip, FVL § 24	Hjemvist
24-02507	Manglende partshøring FVL § 19 + for generel begrundelse	Ophævet og hjemvist
23-09453	Generelle betragtninger i stedet for konkret skøn; upåagtet påstand om forskelsbehandling	Ophævet og hjemvist
23-16135	Forkert hjemmel (PVL § 72, stk. 2, nr. 2 i stedet for nr. 1); reel begrundelse fremgik ikke; retsvildfarelse om hegn	Ophævet og hjemvist
22-04865	Mangelfuld begrundelse; udokumenteret at arealet var taget i brug som vej	Ophævet
EMN-2024-98143	Kommunen havde ikke løftet bevisbyrden for, hvem der ejede hækken	Ophævet og hjemvist
EMN-2025-07877	Manglende partshøring + skøn under regel + forkert hjemmel	Ophævet og hjemvist
EMN-2025-44553	Undersøgelsesprincippet tilsidesat: kommunen kendte ikke ordlyden af den servitut, den byggede på	Ophævet og hjemvist
19-07967	Aktualitetskrav ikke opfyldt (manglende fredskovsdispensation) + utilstrækkelig begrundelse	Ophævet

Vejdirektoratets ræsonnement i [EMN-2025-07877](#) viser, hvor konkret prøvelsen bliver: kommunen havde påstået, at partshøring kunne undlades, fordi der var tale om et strakspåbud mod et farligt ladekabel.

Vejdirektoratet afviste:

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at situationen ikke har været så farlig, og – som det fremgår – har kommunen da også givet dig 14 dage til at fjerne installationen. Dermed har kommunen haft mulighed for at partshøre dig forud for den endelige afgørelse.

Samme sag viser tillige, at prøvelsesbegrænsningen har en **konsekvens for retsvirkningen**: fordi Vejdirektoratet alene kan prøve retlige spørgsmål, kunne den manglende partshøring **ikke reparerer** under klagebehandlingen – manglen måtte føre til ophævelse og hjemvisning.

Beviskrav i vejretssager. Vejdirektoratet har i en række vejledende udtalelser kortlagt dokumentationskravene. [20-07981](#) er den ledende: [Privatvejsloven § 44](#) er en **formodningsregel** – kommunen må antage, at alle tilgrænsende grundejere har vejret, og **bevisbyrden for det modsatte påhviler grundejeren**. Vejdirektoratets faste vending er, at vejret dokumenteres »ved en tinglyst servitut på den tjenende (vejejerens) ejendom, ved vejejerens anerkendelse af vejretten, eller [ved at] være fastslået i en dom«, jf. [22-05258](#). Udbygget i [EMN-2025-36801](#), hvor en tinglyst deklaration, der eksplicit fratog vejadgang og påbød en skelhæk, blev anset for stærk dokumentation.

At formodningsreglen har bid, ses af [21-08413](#): kommunen kunne lovligt lægge til grund, at der forelå vejret, alene fordi der var **en havelåge** ud til vejen – og at lågen efterfølgende blev fjernet, ændrede ikke grundlaget for den oprindelige afgørelse.

LOV	Forvaltningsloven § 19	Forvaltningsloven § 24	Privatvejsloven § 44
	Privatvejsloven § 51	Privatvejsloven § 87, stk. 2	Vejloven § 132, stk. 1
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratets udtalelse om vedligeholdelsespligt for hjørneejendom uden vejret til privat fællesvej – privatvejslovens § 44 (EMN-2026-17015) 11.06.2026 Vejdirektoratet · Ophævelse og hjemvisning af sag om vejnedlæggelse grundet mangelfuld undersøgelse af vejrettigheder 02.02.2026 Vejdirektoratet · Grundejers vedligeholdelsespligt af privat fællesvej ved manglende vejret 29.08.2025 Vejdirektoratet · Ugyldigt påbud om fjernelse af ladekabel på fortov på grund af manglende partshøring og forkert skønsudøvelse 30.04.2025 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes optagelse af 'herreløs' sti som offentlig på grund af manglende klageberettigelse 31.03.2025 Vejdirektoratet · Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab 28.08.2024 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kantstenshøjde på privat fællesvej grundet manglende klageberettigelse 06.04.2024 Vejdirektoratet · Politiets påbud om fjernelse af reklameskilte ophævet på grund af sagsbehandlingsfejl 04.04.2024 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over hækbeskæring på grund af manglende partsstatus 28.02.2023 Vejdirektoratet · Klage over udgiftsfordeling ved vedligeholdelse af privat fællesvej afvist på grund af manglende dokumentation for undtagelse fra vejret 10.01.2023 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejvand: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed 30.11.2022 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over belysningsmast: Faktisk forvaltningsvirksomhed er ikke en formel afgørelse 02.05.2022 Vejdirektoratet · Afvisning af klage over skelafsætning da sagen hører under Udstykningsloven, ikke Vejloven 29.03.2022 Vejdirektoratet · Bevisbyrde for vejret: Klage over pligt til vedligeholdelse af privat fællesvej afvist 14.10.2021 Vejdirektoratet · Dokumentation for manglende vejret til privat fællesvej 12.03.2021 Vejdirektoratet · Afslag på partsstatus ved nedlæggelse af privat fællesvej på grund af manglende dokumentation for vejret 08.03.2021 Vejdirektoratet · Påbud om hækbeskæring hjemvist på grund af sagsbehandlingsfejl og manglende individuelt skøn 26.02.2021		

Klageafskæringen ved lov nr. 753 af 20. juni 2025 – retstilstanden er flyttet

Ved [lov nr. 753 af 20. juni 2025](#) om ændring af færdselsloven, lov om offentlige veje m.v., lov om private fællesveje og jernbaneloven (»Opgavebortfald og forenkling af sagsgange ved vejmyndighedernes dispositioner over veje«) er der med virkning fra **1. juli 2025** foretaget et markant indgreb i Vejdirektoratets klagekompetence. Ændringerne er vedtaget og i kraft, men **endnu ikke konsolideret** ind i lovbekendtgørelserne – den tekst, der fremgår af [Vejloven § 132](#) og [Privatvejsloven § 87](#), er derfor ikke fuldt retvisende.

Nyt § 132, stk. 2 i vejloven – klageadgangen afskæres. Efter det nye stk. 2 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter [§ 50, stk. 2 og 5](#), [§ 80, stk. 1](#), [§ 81, stk. 1](#), [§ 81 a, stk. 1-2](#), [§ 82](#), [§ 86, stk. 1](#) og [§ 87, stk.](#)

1 ikke påklages. Det samme gælder afgørelser om lovliggørelse af forhold efter de nævnte bestemmelser. Af forarbejderne:

Det foreslåede stk. 2 vil betyde, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter de pågældende bestemmelser, og om lovliggørelse af forhold omfattet af de pågældende bestemmelser i vejloven, ikke vil kunne påklages administrativt. Lovforslaget vil medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter bestemmelserne nævnt i § 132, stk. 2, vil skulle indbringes direkte for domstolene.

Det betyder, at hele sagstyper, der udgør en betydelig del af den praksis, denne oversigt bygger på – navnlig **beskæringspåbud** efter § 87, stk. 1 og **påbud om fjernelse af genstande** efter § 81, stk. 1 – fremover skal for domstolene i første instans.

Nyt § 87, stk. 3 i privatvejsloven – parallel afskæring. Tilsvarende afskæres klageadgangen for kommunalbestyrelsens afgørelser efter privatvejslovens § 2 a, § 6, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1-2, § 27, stk. 1, § 30, § 31, stk. 2, § 32, stk. 2 og 4, § 41, stk. 2-3, § 54, § 56, stk. 3, § 61, § 63, stk. 2 og 4, og § 66 – herunder afgørelser om **vintervedligeholdelse, vejudlæg og fartregulering** – samt § 60 for så vidt angår vejlovens § 86 og afgørelser om lovliggørelse heraf.

Stykkerne forskydes. Som konsekvens rykker de øvrige stykker i § 132: den fulde ekspropriationsprøvelse (hidtil stk. 2) bliver stk. 3, klagefristen (hidtil stk. 3) bliver stk. 4, opsættende virkning (hidtil stk. 4) bliver stk. 5, og domstolsprøvelse (hidtil stk. 5) bliver stk. 6, jf. konsekvensændringen i [Vejloven § 102, stk. 3](#).

Dette forklarer, hvorfor Vejdirektoratets afgørelser henviser til forskellige stykkenumre afhængigt af afgørelsestidspunktet: ældre afgørelser som [19-11774](#) og [EMN-2024-196386](#) citerer § 132, stk. 3 og stk. 5, mens nyere afgørelser som [EMN-2025-44745](#), [EMN-2025-45441](#), [EMN-2026-11265](#) og [EMN-2026-11765](#) citerer § 132, stk. 4 og stk. 6. **Der er tale om samme regler under nye numre.**

Genoptagelse berøres ikke – men afslag på genoptagelse gør. Forarbejderne til begge parallelbestemmelser indeholder en vigtig præcisering:

Lovforslaget vil ikke ændre ved kommunalbestyrelsens adgang og – under visse betingelser – pligt til at genoptage en afgjort sag. Afgørelser om genoptagelse kan indbringes for Vejdirektoratet, hvis der er adgang til at klage over den materielle afgørelse. Kommunalbestyrelsens afslag på at genoptage sager efter bestemmelserne i det foreslåede § 132, stk. 2, vil derimod ikke kunne indbringes.

Genoptagelsespligten består altså uændret – men rekursadgangen mod et afslag følger den underliggende afgørelses klagbarhed. Den praksis, der er beskrevet ovenfor i [23-00525](#) og [EMN-2024-623174](#), gælder derfor kun for de sagstyper, hvor klageadgangen er bevaret.

Aktindsigt følger med. Forarbejderne bemærker, at afskæringen tillige indebærer, at »Vejdirektoratet ikke kan behandle klager om anmodning om aktindsigt i sager, der er afgjort efter de [...] nævnte bestemmelser« – Vejdirektoratets kompetence som særlig klageinstans efter [Offentlighedsloven § 37, stk. 1](#) og [Forvaltningsloven § 16, stk. 4](#) bortfalder dermed for disse sagstyper.

Bemærk, at Vejdirektoratet i afgørelser fra 2026 om beskæringspåbud, fx [EMN-2026-02189](#) og [EMN-2026-11265](#), fortsat afviser på **fristgrundlag** frem for på grundlag af den nye klageafskæring. Retsanvendere bør derfor i den enkelte sag kontrollere både afgørelsens dato og den påklagede bestemmelse.

Privatvejsloven § 87, stk. 3

Vejloven § 81, stk. 1

Vejloven § 87, stk. 1

Vejloven § 102, stk. 3

Vejloven § 132, stk. 2

PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser for sen klage over delvist afslag på lovliggørelse af adgang	05.05.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265)	21.04.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist	29.01.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over afgørelse om adgangsforhold grundet overskridelse af den fire ugers klagefrist	18.12.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedklassificering af vej på grund af for sen indgivelse efter klagefristens udløb	13.11.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om vejnedklassificering: Dagligvarebutik og lighedsprincip	27.03.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist	11.07.2024
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet opretholder kommunes afslag på at genoptage sag om fortov på privat fællesvej	20.02.2023
	Vejdirektoratet · Klage over afslag på dispensation fra fortorvsordning afvist på grund af overskredet klagefrist	27.09.2019

Sammenhæng med domstolspraksis: retlig interesse ved domstolene og de privatretlige forspørgsmål

Vejdirektoratets afvisningsafgørelser kan indbringes for domstolene inden 6 måneder, jf. [Vejloven § 132, stk. 5](#) og [Privatvejsloven § 88 a](#). Der foreligger ikke i det gennemgåede materiale offentliggjorte domme, hvor Vejdirektoratets konkrete afvisning af en vejsag er prøvet. Domstolene har derimod behandlet de **samme retlige begreber** i andre regi, og linjen er sammenfaldende med Vejdirektoratets.

Højesteret om »konkret og individuelt berørt«. I [BS-24667/2025-HJR](#) af 18. marts 2026 afviste Højesteret en palæstinensisk statsborgers søgsmål om F-35-eksporttilladelser. Sagsøgeren havde mistet sin nevø ved luftangreb og fået sit barndomshjem ødelagt. Alligevel:

Højesteret lagde afgørende vægt på, at A ikke var adressat for eksporttilladelserne. Retten fandt, at A heller ikke af anden grund var konkret og individuelt berørt af tilladelserne på en måde, der begrundede retlig interesse.

Samme dag afviste Højesteret i [BS-24622/2025-HJR](#) fire humanitære organisationers søgsmål i samme kompleks. Testen – **adressat eller konkret og individuelt berørt** – er reelt identisk med Vejdirektoratets krav om væsentlig og individuel interesse, og resultatet er det samme: en stærk, men bred berøring giver ikke adgang.

Højesteret har dog også vist, at retlig interesse kan foreligge, hvor afgørelsen er tilstrækkeligt indgribende for den enkelte. I [BS-61751/2025-HJR](#) af 8. maj 2026 havde en mor retlig interesse i at få prøvet en tilbagegivelsesafgørelse, selv om barnet allerede var udleveret – netop fordi afgørelsen var »af meget indgribende karakter«. Og i [BS-40602/2022-HJR](#) tog Højesteret stilling til søgsmålskompetence i en sag om vurderingsmænds kendelse efter mark- og vejfredsloven – et beslægtet vejretligt område.

Byretten har prøvet klageberettigelsesvurderingen direkte. [BS-19930/2018-HJO](#) er den nærmeste parallel: Planklagenævnet havde afvist en klage, fordi klageren manglede »den fornødne retlige interesse«, og Retten i Hjørring frifandt nævnet med en begrundelse, der kunne være skrevet af Vejdirektoratet:

*Retten finder, at **Sagsøger** som privatperson ikke er berørt på en måde, der adskiller sig væsentligt fra påvirkningen for en meget vid kreds af borgere, der har bolig inden for samme afstand fra lokalplanområdet som **Sagsøger**.*

Retten kvalificerede endvidere klagerens interesse i, at detailhandlen forblev i bymidten, som en »ideel og generel« interesse – præcis den kategori, Vejdirektoratet afviser som »blot moralsk eller følelsesmæssig« i [EMN-2025-12337](#) og [21-03297](#). I [BS-27558/2023-VIB](#) afviste Retten i Viborg tilsvarende klageberettigelse, fordi interessen var »indirekte afledt«.

Landsretterne afgør de privatretlige spørgsmål, Vejdirektoratet henviser videre. Dette er den vigtigste praktiske sammenhæng. Når Vejdirektoratet i [20-15976](#) fastslår, at hævde på vejret »skal afgøres ved domstolene og ikke af vejmyndigheden«, og når [20-07981](#) nævner »[e]n dom om vejretten« som kvalificeret dokumentation, er det denne domstolspraksis, der tales om:

- [BS-12224/2021-VLR](#) om hævds erhvervelse på privat fællesvej.
- [BS-12929/2021-VLR](#), hvor Vestre Landsret fandt vejret vundet ved 20 års hævde, uanset at der fandtes en alternativ adgang: »Det er ikke godtgjort, at anvendelsen af vejen er sket i henhold til en aftale med ejerne af Adresse 2.«

Dommene illustrerer arbejdsdelingen præcist: **landsretten** foretager den bevisbedømmelse med parts- og vidneforklaringer, som Vejdirektoratet i [20-13845](#) udtrykkeligt afviste at foretage. Når en sådan dom foreligger, kan den derimod udgøre en **ny væsentlig faktisk oplysning**, der udløser genoptagelsespligt – jf. mekanismen i [EMN-2024-86677](#).

Samme mønster gælder naboretten: Vejdirektoratet henviser i [22-05365](#), [22-14904](#) og [EMN-2025-15429](#) til de naboretlige grundsætninger, »som er udviklet i domspraksis«. Vejdirektoratet henviser selv til Højesterets dom **U.2018.1441H** om rimelighedsvurderingen af ulempens karakter, væsentlighed og påregnelighed, jf. [EMN-2026-03617](#).

Højesteret har endnu ikke prøvet Vejdirektoratets processuelle afvisningspraksis direkte. Med lov nr. 753 af 20. juni 2025, der henviser en række sagstyper direkte til domstolene, må det forventes, at domstolene fremover i højere grad kommer til at prøve netop de spørgsmål – beskæringspåbud, påbud om fjernelse af genstande, vintervedligeholdelse – som hidtil er blevet afgjort administrativt.

LOV	Privatvejsloven § 88a	Vejloven § 132, stk. 5	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Mor havde retlig interesse i prøvelse, men børnebortførelsesloven § 11, nr. 2 var ikke opfyldt – barn skulle tilbagegives til USA		08.05.2026
	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning		18.03.2026
	Højesteret · Humanitære organisationer afvist: Ingen søgsmålskompetence i sag om F-35-våbeneksport		18.03.2026
	Højesteret · Ugyldighed af vurderingsmænds kendelse om handlepligt efter mark- og vejfredsloven samt spørgsmål om søgsmålskompetence		15.08.2023
	Landsretten · Nabo opnåede vejret til sommerhus gennem 20 års hævde på trods af indsigelser om anden adgang		07.01.2022
	Landsretten · Dom om hævds erhvervelse på privat fællesvej		03.11.2021
	Byretten · Afgørelse om klageberettigelse efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2 vedrørende skatteansættelse af panamansk selskab		10.01.2025
	Byretten · Afgørelse om klageberettigelse vedrørende lokalplan for dagligvarebutik		11.12.2018
	Vejdirektoratet · Rettigheder og tidsbegrænsninger ved udrulning af fjernvarme på private fællesveje		03.02.2026

Vejdirektoratet · Kommunes afslag på støjskærm er faktisk forvaltningsvirksomhed og kan ikke påklages til Vejdirektoratet	16.04.2025
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes optagelse af 'herreløs' sti som offentlig på grund af manglende klageberettigelse	31.03.2025
Vejdirektoratet · Genoptagelse af sag om vejstatus: Ny erklæring om vejret fører til hjemvisning til kommunen	23.01.2025
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejvand: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed	30.11.2022
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over belysningsmast: Faktisk forvaltningsvirksomhed er ikke en formel afgørelse	02.05.2022
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejadgang grundet manglende klageberettigelse	12.04.2021
Vejdirektoratet · Dokumentation for manglende vejret til privat fællesvej	12.03.2021
Vejdirektoratet · Afslag på partsstatus ved nedlæggelse af privat fællesvej på grund af manglende dokumentation for vejret	08.03.2021
Vejdirektoratet · Afslag på Genoptagelse: Manglende Bevis for Ibrugtagning af Udlagte Hjørneafskæring	21.01.2021

§ 10 Sammenfatning: fire tærskler før realitetsbehandling

Vejdirektoratets processuelle praksis kan sammenfattes i fire tærskler, som en klage skal passere, før direktoratet overhovedet ser på sagens realitet – og som tilsammen forklarer, hvorfor et stort antal klager afvises.

1. Er der en afgørelse? Kommunens disposition skal ensidigt og bindende fastsætte, hvad der er gældende ret for klageren. Drift og vedligeholdelse efter [Vejloven § 8, stk. 2](#) er faktisk forvaltningsvirksomhed – asfalt, belysning, afvanding, støjskærme, belægning. Det samme gælder udkast, procesledende breve, vejledende udtalelser, aftaletilbud og opkrævninger. Kommunens egen betegnelse, en vedlagt klagevejledning og en frivillig partshøring ændrer intet.

2. Er klageren klageberettiget? Der kræves en væsentlig og individuel interesse. Vejdirektoratet lægger gennemgående afgørende vægt på, om klagerens **egne adgangsforhold** ændres. Naboer, forbipasserende, grundejerforeninger, erhvervsdrivende og – måske mest markant – indehavere af tinglyst vejret opfylder ikke automatisk kravet. Ved generelle retsakter gælder en formodning imod klageret. Undtagelsen kræver, at klageren **sandsynliggør** en væsentlig og individuel berøring; bevisbyrden er klagerens.

3. Er klagen rettidig? 4 uger fra afgørelsen kom frem – ved Digital Post samme dag, uanset klokkeslæt. Dispensationstærsklen er høj: der skal foreligge undskyldelige forhold som pludselig, alvorlig sygdom. Sygdom uden søgt fritagelse fra Digital Post, ferie, personlige vanskeligheder og kanalforvirring er alle afvist. Korte overskridelser på 2-3 dage afvises. Efterfølgende dialog med kommunen suspenderer ikke fristen og tæller **imod** dispensation. Vejdirektoratet skal høre kommunen, før der ses bort fra en overskridelse.

4. Er gebyret betalt? På privatvejsområdet afvises klagen, hvis gebyret på 1.000 kr. ikke indbetales inden Vejdirektoratets frist, jf. [bekendtgørelse om betaling af gebyrer efter lov om private fællesveje § 1, stk. 4](#).

Passeres tærsklerne, er prøvelsen som hovedregel begrænset til **retlige spørgsmål**: Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til, om et forhold er rimeligt, kan ikke efterprøve det faglige skøn og kan ikke afgøre privatretlige spørgsmål om vejret, hævde, ejerskab, naboret eller erstatning. Legalitetskontrollen er til gengæld reel og fører ofte til ophævelse og hjemvisning ved manglende partshøring, utilstrækkelig begrundelse, skøn under regel, forkert hjemmel eller tilsidesat undersøgelsesprincip. Ved **ekspropriationsbeslutninger** er prøvelsen derimod fuld – herunder nødvendighedskrav, proportionalitet og linjeføring.

Genoptagelse afgøres efter uskrevne regler: nye væsentlige faktiske oplysninger (hvis sene fremkomst er undskyldelig), nye retlige forhold med tilbagevirkende kraft eller ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl. Ren juridisk uenighed, gentagne argumenter, et fortsat ønske om et andet resultat og en efterfølgende uforpligtende myndighedstilkendegivelse udløser **ikke** genoptagelsespligt. En **erklæring fra vejere** kan derimod være netop den nye oplysning, der bærer, jf. [EMN-2024-86677](#). Genoptagelse kan ikke bruges til at reparere en forpasset klagefrist.

Endelig skal enhver retsanvender være opmærksom på, at [lov nr. 753 af 20. juni 2025](#) fra 1. juli 2025 har afskåret klageadgangen for en række centrale sagstyper – herunder beskæringspåbud og påbud om fjernelse af genstande fra vejarealet – som fremover skal indbringes **direkte for domstolene**, og at stykkenummereringen i [Vejloven § 132](#) og [Privatvejsloven § 87](#) er forskudt, uden at ændringerne endnu er konsolideret ind i lovbekendtgørelsernes tekst.

Afgrænsning: oversigten behandler ikke den materielle prøvelse af de underliggende sagstyper og heller ikke den brede forvaltningsretlige ramme for [partshøring](#) og [begrundelse](#) som selvstændige temaer.

LOV	Privatvejsloven § 87	Vejloven § 8, stk. 2	Vejloven § 132
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Genoptagelse af sag om vejstatus: Ny erklæring om vejret fører til hjemvisning til kommunen		23.01.2025

REFERENCE	Lovgrundlag		3 paragraffer
	Privatvejsloven § 87	stk. 2, 4	Vejloven § 8
	Vejloven § 132	stk. 1, 3, 5	stk. 2

MATERIALE	Citerede afgørelser		83 afgørelser
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			4
08.05.2026	Højesteret: Mor havde retlig interesse i prøvelse, men børnebortførelsesloven § 11, nr. 2 var ikke opfyldt – barn skulle tilbagegives til USA	10853-13947	
18.03.2026	Humanitære organisationer afvist: Ingen søgsmålskompetence i sag om F-35-våbeneksport	10707-12714	
18.03.2026	Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	24667-2025	

15.08.2023 Ugyldighed af vurderingsmænds kendelse om handlepligt efter mark- og vejfredsloven samt spørgsmål om søgsmålskompetence bs-40602-2022-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

2

07.01.2022 Nabo opnåede vejret til sommerhus gennem 20 års hævd på trods af indsigelser om anden adgang 3565-4250

03.11.2021 Dom om hævds erhvervelse på privat fællesvej 1119-1344

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

2

10.01.2025 Afgørelse om klageberettigelse efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2 vedrørende skatteansættelse af panamansk selskab 7153-8595

11.12.2018 Afgørelse om klageberettigelse vedrørende lokalplan for dagligvarebutik 3154-3748

VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS

75

07.07.2026 Vejbidrag: Betalingspligten følger ejeren på afgørelsestidspunktet – ikke den senere erhverver ved opkrævningen emn_2026_19033

11.06.2026 Vejdirektoratets udtalelse om vedligeholdelsespligt for hjørneejendom uden vejret til privat fællesvej – privatvejslovens § 44 (EMN-2026-17015) emn_2026_17015

12.05.2026 Afslag på genoptagelse af sag om indkørselsforbud på privat fællesvej – politiets efterfølgende samtykkeafslag udløser ikke genoptagelsespligt emn_2026_12033

05.05.2026 Vejdirektoratet afviser for sen klage over delvist afslag på lovliggørelse af adgang emn_2026_11765

21.04.2026 Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265) emn_2026_11265

09.03.2026 Vejdirektoratet afviser klage over kommunal vejledning om vedligeholdelsespligt på privat fællesvej – udtalelse er ikke en forvaltningsretlig afgørelse emn_2026_04755

03.02.2026 Rettigheder og tidsbegrænsninger ved udrulning af fjernvarme på private fællesveje emn_2026_03617

02.02.2026 Ophævelse og hjemvisning af sag om vejnedlæggelse grundet mangelfuld undersøgelse af vejrettigheder emn_2025_44553

29.01.2026 Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist emn_2026_02189

14.01.2026 Afvisning af klage over afslag på dispensation fra parkeringsregler for campingvogne emn_2025_47149

18.12.2025 Afvisning af klage over afgørelse om adgangsforhold grundet overskridelse af den fire ugers klagefrist emn_2025_45441

13.11.2025 Afvisning af klage over nedklassificering af vej på grund af for sen indgivelse efter klagefristens udløb emn_2025_44745

27.10.2025 Afslag på opsættende virkning ved klage over kommunalt afslag på nedlæggelse af privat fællesvej emn_2025_40041

29.08.2025 Afvisning af klage over privat sti etableret af grundejerforening på fællesareal emn_2025_21265

29.08.2025 Grundejers vedligeholdelsespligt af privat fællesvej ved manglende vejret emn_2025_36801

25.07.2025	Afslag på genoptagelse af sag om færdselsskiltning på privat fællesvej	emn_2025_14835
30.04.2025	Ugyldigt påbud om fjernelse af ladekabel på fortov på grund af manglende partshøring og forkert skønsudøvelse	emn_2025_07877
16.04.2025	Kommunes afslag på støjskærm er faktisk forvaltningsvirksomhed og kan ikke påklages til Vejdirektoratet	emn_2025_15429
31.03.2025	Afvisning af klage over kommunes optagelse af 'herreløs' sti som offentlig på grund af manglende klageberettigelse	emn_2025_12337
27.03.2025	Afslag på genoptagelse af sag om vejnedklassificering: Dagligvarebutik og lighedsprincip	emn_2024_623174
18.02.2025	Afslag på Genoptagelse af Sag om Opklassificering af Privat Vej	emn_2024_615974
23.01.2025	Genoptagelse af sag om vejstatus: Ny erklæring om vejret fører til hjemvisning til kommunen	emn_2024_86677
28.11.2024	Afvisning af klage over udkast til afgørelse om vejadgang og påbud	emn_2024_620212
20.11.2024	Afvisning af klage over vejvedligeholdelse grundet overskredet klagefrist	emn_2024_621376
08.11.2024	Afvisning af klage over vejafvanding: Naboretligt spørgsmål og ikke en forvaltningsretlig afgørelse	emn_2024_571676
16.09.2024	Afvisning af klage: Vejdirektoratet kan ikke behandle sag uden endelig kommunal afgørelse	emn_2024_606046
28.08.2024	Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab	emn_2024_98143
26.08.2024	Klage over beskæringspåbud afvist på grund af overskredet klagefrist	emn_2024_412228
11.07.2024	Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist	emn_2024_196386
09.07.2024	Afvisning af klage over vejadgang på grund af overskredet klagefrist trods personlige udfordringer	emn_2024_86623
19.06.2024	Erhvervsdrivendes klage over vejlukning afvist på grund af manglende partsstatus	emn_2024_58107
11.04.2024	Afvisning af klage over gravetilladelse på privat fællesvej på grund af manglende klageberettigelse	24_03834
06.04.2024	Afvisning af klage over kantstenshøjde på privat fællesvej grundet manglende klageberettigelse	24_00020
04.04.2024	Politiets påbud om fjernelse af reklameskilte ophævet på grund af sagsbehandlingsfejl	24_02507
15.03.2024	Afvisning af klage over vejforhold på grund af manglende kommunal afgørelse	24_03791
25.01.2024	Afvisning af klage over påbud om beskæring og fjernelse af stolper på grund af fristoverskridelse	23_18002
24.11.2023	Afvisning af klage over parasolopstilling: Forvirring om e-boks var ikke en 'særlig grund' til at se bort fra klagefrist	23_15241
17.11.2023	Vejdirektoratet afviser opsættende virkning for klage over afslag på vejadgang	23_16302

17.10.2023	Afvisning af klage over nedlæggelse af vejareal på grund af manglende klageberettigelse	23_13787
27.09.2023	Grundejerforening anset for ikke-klageberettiget i sag om nedlæggelse af offentligt vejareal	23_13652
10.07.2023	Afslag på genoptagelse af sag om vejadgang da ny afgørelse var uden betydning	21_13057
03.05.2023	Afslag på genoptagelse af sag om privat fællesvejs bredde var lovlig	23_06608
21.04.2023	Afvisning af genoptagelse af klagesag om bed og mur på privat fællesvej på grund af manglende nye oplysninger	23_06166
28.02.2023	Afvisning af klage over hækbeskæring på grund af manglende partsstatus	23_00151
20.02.2023	Vejdirektoratet opretholder kommunes afslag på at genoptage sag om fortov på privat fællesvej	23_00525
20.02.2023	Afvisning af klage over manglende vejvedligeholdelse: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed	23_02115
10.01.2023	Klage over udgiftsfordeling ved vedligeholdelse af privat fællesvej afvist på grund af manglende dokumentation for undtagelse fra vejret	22_15752
04.01.2023	Afvisning af klage over ny asfalt: Vedligeholdelse af offentlig vej er faktisk forvaltningsvirksomhed, ikke en afgørelse	22_19389
30.11.2022	Afvisning af klage over vejvand: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed	22_14904
02.08.2022	Afvisning af klage: Nabo havde ikke væsentlig og individuel interesse i nedlæggelse af vej	22_09917
02.05.2022	Afvisning af klage over belysningsmast: Faktisk forvaltningsvirksomhed er ikke en formel afgørelse	22_05365
29.03.2022	Afvisning af klage over skelafsætning da sagen hører under Udstykningsloven, ikke Vejloven	22_04415
24.02.2022	Betingelser for klage og opsættende virkning ved etablering af kommunal parkeringsplads	22_03506
24.01.2022	Afvisning af klage over sten i vejrabat på grund af manglende klageberettigelse	22_00474
14.01.2022	Afvisning af klage over manglende adgang til cykelsti: Kommunens beslutning var faktisk forvaltningsvirksomhed	21_16679
16.12.2021	Klage over afslag på overkørsel afvist på grund af overskredet klagefrist	21_16824
22.11.2021	Afvisning af klage over regnvandsafledning til privat fællesvej grundet manglende kommunal afgørelse	21_13599
14.10.2021	Bevisbyrde for vejret: Klage over pligt til vedligeholdelse af privat fællesvej afvist	21_08413
20.08.2021	Afvisning af klage over vejudlæg: Ferie er ikke gyldig grund til at overskride klagefrist	21_10904

15.06.2021	Afvisning af Genoptagelse: Manglende Tjek af e-Boks Grundet Sygdom Ikke Gyldig Grund for Overskredet Klagefrist	21_02975
12.04.2021	Afvisning af klage over vejadgang grundet manglende klageberettigelse	21_03297
12.03.2021	Dokumentation for manglende vejret til privat fællesvej	20_07981
08.03.2021	Afslag på partsstatus ved nedlæggelse af privat fællesvej på grund af manglende dokumentation for vejret	20_15976
26.02.2021	Påbud om hækbeskæring hjemvist på grund af sagsbehandlingsfejl og manglende individuelt skøn	21_00039
04.02.2021	Afvisning af klage over fortovsrenovering: Faktisk forvaltningsvirksomhed vs. formel afgørelse	20_17077
21.01.2021	Afslag på Genoptagelse: Manglende Bevis for Ibrugtagning af Udlagte Hjørneafskæringer	20_13845
22.12.2020	Afvisning af Genoptagelse: Opsætning af Gadebelysning er Faktisk Forvaltningsvirksomhed	20_16291
02.07.2020	Opretholdelse af påbud om beskæring af hæk trods anmodning om genoptagelse	19_10816
26.06.2020	Afslag på Genoptagelse af Ekspropriationssag til Helleanlæg på Grund af Manglende Nye Oplysninger	19_12135
02.06.2020	Afvisning af klage over forhøjet hastighedsgrænse på grund af manglende klageberettigelse	20_04262
25.02.2020	Afslag på genoptagelse af sag om ændret adgangsvej på grund af manglende kompetence og nye oplysninger	19_16101
25.02.2020	Vejdirektoratet afviser klage: Fjernelse af chausséen er vedligeholdelse, ikke en afgørelse	20_00799
31.01.2020	Afvisning af klage over parkeringsforbud på grund af manglende klageberettigelse	19_07575
16.12.2019	Afslag på genoptagelse af klagesag om vejvedligeholdelse: Faktisk forvaltningsvirksomhed vs. afgørelse	19_14483
27.09.2019	Klage over afslag på dispensation fra fortovsordning afvist på grund af overskredet klagefrist	19_11774